

имъ доставишъ печено месо, това — онова, казватъ: „Ее, дошълъ е единъ добъръ човѣкъ на свѣта, той е Христосъ. Свѣтътъ на добръ отива, може да го послѣдваме.“ Този Христосъ може да царува само 12 часа. По тоя начинъ поставенъ въпросътъ, Христосъ можеше да го разрѣши, обаче той не се зае така да го разрѣшава. Ние ще разрѣшимъ въпроса по другъ начинъ, същественно. Както вървѣ сегашната еволюция, тя е еволюция на кармата, или азъ я наричамъ „изплащане на кармата.“ Ние вървимъ по единъ правиленъ пѣтъ и, нѣма да се мине много, ще влѣземъ въ пѣтя на божествената еволюция; затуй азъ ви подканвамъ да изпълните този законъ — да намѣрите ближния си. Намѣрите ли своята близна, сродна душа и любите ли я както себе си, ще бждете въ божествения пѣтъ. Като намѣрите тая душа, нѣма да я цѣлувате, нѣма да я барате и пипате, а само отдалечъ ще я гледате. Ще кажете: „Дз, но азъ искамъ да си я постисна малко.“ Щомъ речешъ да я постиснешъ, пропадна всичко. Туй, което може да се гали, пипа, цѣлува, то се разваля. Цѣлувкитѣ, стисканията сж едно прѣдаване. Когато обичаме нѣкого, ние повече взимаме, отколкото да даваме. Постиснемъ нѣкого: „Да, азъ те обичамъ.“ Но чрѣзъ това ние взимаме. Виждалъ съмъ нѣкога, взематъ едно мѣхурче, пълно съ въздухъ, вдигатъ го, постиснатъ го, то се изпразва. Вземемъ шишенцето, глѣтне, глѣтне, послѣ го тури въ джоба си и казва: „Колко го обичамъ!“ Щомъ се изпразни шишенцето, вече не се обича. Това сж лъжливи понятия за любовта. Има нѣщо по-хубаво отъ пригрждкитѣ, има нѣщо по-хубаво отъ цѣлувкитѣ, има нѣщо по-хубаво отъ гладенето, отъ сегашното виждане, разбирате ли? И когато казвамъ, че едно малко прѣживѣване, едно мигновено виждане на Бога струва повече отъ хиляди животи, туй подразбирамъ азъ. И когато видишъ и познаешъ тази душа, за която Христосъ казва да я познаешъ и да я възлюбишъ, ти ще почувствувашъ въ себе си голѣма сила — не само въ